

Пірат року

— Йо-хо-хо! Ласкаво просимо на змагання «Пірат року», — урочисто оголосив Джон Сільвер. Пірати, що зібралися в Акулячій бухті, підтримали його голосними вигуками.

— Цього року в змаганні беруть участь Безжальна Мег, Підступна Сел, Довбешка Гаррі та...

Раптом Джон Сільвер замовк на півслові й здивовано оглянув невеличку групу учасників.

— І це все? — поцікавився він. — А як же Грабіжник Біллі, Чорне Серце?

Пірати похнюпилися, переминаючись з ноги на ногу. Справа в тім, що ось уже чотири роки поспіль Безжальна Мег була безперечним переможцем цих змагань. Піратка була такою нещадною, що ніхто не наважувався виступити проти неї.

Раптом з-поміж піратів вийшов худорлявий хлопчик.

— Я хочу спробувати, — впевнено мовив він.

Джон Сільвер зі щирим здивуванням подивився на малого — той ледве сягав його колін.

— А ти хто? — запитав пірат.

— Мене звати Джонні Тітч, — відповів хлопчик.

— Що ж, привітаймо малого Джонні Тітча, йо-хо-хо! — хрипко вигукнув пірат.

З боку глядачів почулися схвальні викрики. Лише Безжальна Мег мала дуже розлючений вигляд.

— А тепер запам'ятайте правила, — вів далі Джон Сільвер, — вони такі: жодних правил! Ха-ха-ха! Змагання складатиметься з трьох етапів: пошук скарбів, змагання на шаблях та піратські дражнилки. Ви маєте право всіляко дурити супротивника. Переможець отримає скарби та золотий кубок. Нехай переможе найкращий пірат, йо-хо-хо!

Джон Сільвер видав кожному учаснику змагань мапу з нанесеним маршрутом, що вів до місця, де сховані скарби. Усі маршрути були різними.

Мег' стартувала першою.

— Ще побачимося, недолугі наживки для акул! — хижо прохрипіла вона.

За нею стартував Довбешка Гаррі. Він кинув лише один погляд на свою мапу, і притьмом подерся на скелі. Підступна Сел не відставала ні на крок.

— Навіщо взагалі дивитися на мапу, якщо можна стежити за кимось іншим, — почув її бурмотіння Джонні Тітч.

Хлопець вирішив дотримуватися маршруту, вказаного на його мапі. Він привів його на узбережжя, де шумів величезний водоспад. А далі намальована на мапі стрілка вказувала вгору.

— Гарзд, — мовив до себе Джонні Тітч, — так і зробимо.

Він ухопився за ліану, що звисала зі скелі біля водоспаду, і став видиратися вгору.

— Ха! — почувся вигук із гребеня скелі. — Тобі кінець, набридливий хлопче!

То була Безжальна Мег', у руці якої виблискував небезпечний гострий кинджал.